

Ljubljani napravil srbski konzulat, v Belgradu pa "trgovinski urad" ljubljanske trgovske zbornice.

Avgusta 1906 so napravili ljubljanski prvaki s županom Hribarjem na čelu izlet v Sofijo in so ostavili tudi v Belgradu. Na kolodvoru so prvake srbski častniki in oficirji pozdravili in povsod se je bratsko zabavalo ter hujskalo proti Avstriji. Ljubljanskega župana Hribarja je tudi srbska vlada odlikovala s Sava-redom III. razreda.

Po septembarskih izgredih, katerih se je tudi mnogo Srbov udeležilo, pričeli so prvaki grozovit gonjo v vojko. Rekli so, da se hočejo gospodarsko osvoboditi in vsvariti jugoslovansko središče. To središče pa bi bilo mesto — Belgrad.

(Prihodnjič naprej).

Novice.

Od Ljubljane do Belgrada. Hvala Bogu, da so zadnji tedni političnega vznemirjenja končani. Vojska z balkanskimi državami je bila tako rekoč že gotova stvar. Njena posledica pa bi zmogla biti grozovita vojska z Rusijo. Ja celo velike evropske vojne je bilo pričakovati. Koliko krvi in denarja bi taki boji kostali. Le naj so naši nasprotniki navdušenejo za zarjavelo idejo svojega "vseslovenstva". Za prelivanje slovenske krvi proti Srbiji se menda nikdo ne navdušuje. Hvala Bogu, da je zdaj glavna nevarnost odstranjena. Vesela vest o miru nam je bilo najlepše velikonočno darilo. Naša diplomacija je zmaga našega ministra za zunanje zadeve bi sicer ne bila mogoča brez zveste, krasne pomoči Nemčije. Lahko trdimo in vsak poznavatelj razmer mora to priznati, da bi stala avstro-ogrsko država danes v krvavem obupnem boju z različnimi podvajanimi nasprotniki, ako bi Nemčija v zadnjem hipu ne priskočila na pomoč in ne zapovedala nasprotnikom mir. Veselje je to, kajti dokazalo se nam je javno in mogočno, da nismo sami; da stoji in drži Nemčija z nami, da nas nikdo ne more premagati, dokler imamo mogočno nemško zavezništvo. Ves svet nima danes iste moči, da bi zvezani državi Avstro-Ogrsko in Nemčijo premagal. Naša diplomatska zmaga na Balkanu je udarila tihe, skrite in odkrite nasprotnike evropskega miru na glavo in jim je za desetletja odvzela moči za ruvanje in hujskanje. To vse je nepobitna resnica! In zdaj, ko je zunanja nevarnost tako rekoč odstranjena, zdaj ko prihajajo naši vojaki že "na Urlaub", zdaj, ko lahko srečno vzdihnemo in se veselimo svidenja z našimi ljubimi, — zdaj se obrača pozornost zopet na domače razmere. In brez sovraštva, brez denunciranja moramo zopet ponavljati besede: žalostno, sramotno je, da se je v teh težkih dnevih našlo tudi med slovenskim ljudstvom nekaj brezvestnih hujšakov, katerih edini in hudobni cilj je — deželno izdajstvo. Od leta 1848 sem že pravijo in zahtevajo slovenski prvaki, da naj se Avstrija v svoji današnji obliki razbije. Ali kako jasno in očitno, kakor v časih bojne nevarnosti s Srbijo, niso prvaki nikdar svoje izdajalsko prepričanje pokazali. To se ne da in ne more in ne sme zatajiti! Medtem ko so slovenski vojaki stali ob srbski in črnogorski meji, stali zvesti v vedni nevarnosti, da jim pošlje zahrbtni sovražnik kroglo v srce, — medtem so slovenski prvaki, voditelji slovenskih narodnih strank širili navdušenje za Srbe, delali zveze s Srbijo, pisarili članke za Srbe, da, nabirali denar za Srbijo in proslavljali srbskega revolver-Petra ter njegovega sinkota Jurja. Zadnji tedni so torej vsej javnosti in vseslovenskemu ljudstvu doprinesli naravnost dokaz, da bi žrtvovali prvaki tudi nedolžno kri slovenskih soldatov za "priateljstvo" na Srbskem. Posebno jasno dokazuje to dejstvo mala knjižica, ki je pred kratkom izšla v zalogi tiskarne "Celega" v Celju in to v nemškem jeziku pod naslovom: "Von Laibach bis Belgrad! Serbische Umtriebe in Südösterreich. Von Austrianern". — Ta knjižica je velezanimiva. Ona ne stavi nedokazane trditve, temveč knjiga tvori le zbirko izrekov in člankov prvaških listov. Iz teh prvaških izrekov in člankov pa je naravnost velezidajstvo prvaških Slovencev razvidno. Ve-

Panslavizem slovensko-radikalne stranke. — Jugoslovanski ideal (velezidajalski ideal, velezidajalski cilj prvakov). — Osužnje Bošnjakov (kako se potegavajo prvaki za Bošnjake). — Colninski spor (prvaki nasprotniki naših kmetov). — Srbi in Madžari. — "Slovanski jug" (velezidajalsko društvo). — Jugoslovanski shodi in razstave. — Gospodarska emancipacija. — Razmere v Bozniji. — Vojni članki prvaških listov. — Jugoslovanska (velezidajalska) misel. — Sovraštvo (prvakov) proti vojaštvu in cesarju. — Združenje Jugoslovancev. — Smer jugoslovanstva. — Proti Obrenovićem. — Vse le hujskanje proti Avstriji. — To so poglavne točke omenjene nemške knjige. Knjižica je čisto cena in priporočamo vsem prijateljem, ki razumejo nemško, da si jo kupijo. Za naše čitatelje prinašamo v člankih "Prvaki, Srbija in deželno izdajstvo" primerne izvlečke iz te knjižice. — Na vsak način je ta knjiga dokazala, da se prvaštvo ne gre za gospodarsko delo, negre za našega kmeta, temveč da imajo ti velezidajalski edini cilj, razbiti Avstrijo! Torej proč s prvaki!

Iz Spodnje-Štajerskega.

Volilci okrajnega zastopa ptujskega!

Volitve v ptujski okrajni zastop so že razpisane in se bodejo koncem tega meseca vršile. Prvaki napenajo vse moči, da bi dobili okraj v svoje roke. Dvajset let so imeli zastop prvaki v roki in dvajset let niso pravni ničesar storili. Ko pa so naprednjaki res velikansko gospodarsko delo izvršili, zdaj ko so naprednjaki čez 22 tisoč kron prvaškega dolga poplačali, zdaj ko so naprednjaki celo vrsto prepotrebnih cest zgradili, mostove popravili, živinorejo dvignili, zdaj ko so naprednjaki vkljub temu že čez 30.000 kron prahrnili, zdaj ko bodejo v kratkem okrajne doklade znižali, — zdaj hočejo prvaki zopet okrajni zastop v svoje kremplje dobiti, da bi uvedli staro gospodarstvo zanemarjenja in zlorabljenja javnih denarjev. Volilci! Ne pustite se zapeljivati od tistih ljudi, ki so tekom 20 let dokazali, da nečajo in ne morejo ničesar storiti, kar bi bilo ljudstvu v korist! Volimo složno in ednoglasno dosedanji okrajni zastop. Kdor je za gospodarsko delo, bode volil za naprednjaki, kdor pa je za politično gonjo, ta bode volil za prvake!

Zakaj to?! Vsi vemo, da se gre pri sedanjih okrajnih volitvah edino zato, da bi prišli prvaki zopet do — korita. Glavno vlogo igrajo pri temu seveda slavnoznaní Brenčiči. Denar, denar, — to je "amen", te gospode! Vse za denar! Mi se ne bodedo prepirali s prvaškimi listi, ki sploh niso več zmožni, da bi resnico pisali. Ne, tako daleč se nismo padli. Ti listi naj pišejo karkoli hočejo. Ali mi vprašamo Brenčiča: — Kaj je z našo trditvijo, ste 15 tisočakov na leto od okrajnih denarjev zaslužili, da ste vedno le prodajali in obenem sami sebi naročila dovoljevali? Kaj je na tem? — Na to vprašanje hočemo odgovor, pa ne v kakšnem ljubljanskem listu, ki pod zaščito gotovih velezidajalcev sme lagati! Vun z odgovorom, gospoda Brenčičova!... Sicer pa bodedo Brenčiče še par drugih stvari vprašali; tako n. p. to, kako je umrl tisti nesrečni hlapec, o katerem smo pisali svoj čas. In vprašali bodedo, kaj je bilo s tisto jabolčnico, ki jo je neki Brenčič svoj čas za pravo vino prodal in moral zato precej plačati. In vprašali bodedo, kaj je s tistim tisočakov, ki je ob smrti enega Brenčiča izginil in ki se je v hotelu Osterberger menjal. In vprašali bodedo, zakaj ima veliki Slovenec Brenčič na svoji gostilni v Ptuju še vedno izključno nemški napis... Odgovora zahtevamo! Kajti mi vemo še mnogo, mnogo. Brenčiči in prvaki pa nikdar, nikdar več v ptujskem okrajnem zastopu gospodarili ne bodejo!

Brenčiči, ali ste gluhi? Bližajo se zopet volitve v ptujski okrajni zastop. Mi smo že opetovano povedali in tudi dokazali, da je stari prvaški okrajni zastop edino za znano bahasto družino Brenčič deloval. Naprednjaki v sedanjem okrajnem zastopu nimajo niti nšivega vinarja dobička

od svojega dela. Nasprotno, veliko osebno škodo imajo. Načelnik g. Ornič deluje n. p. popolnoma zastop in ne dobi niti vinarja za ves svoj trud. In vendar se vozi po okraju, nadzoruje ceste, pregledava dela, pride povsod, kamor je treba pridet, rabi v okrajne namene svoj voz in svoje konje, izgubi mnogo, mnogo časa in denarja in zdravja za okraj, — vse to pa zastop. Prvaki pa, ko so imeli okrajni zastop v svoji roki, so delali osebni dobiček. Poznavatelji razmer trdijo, da je n. p. Brenčičova družina v okrajnem zastopu napravila velikanski, tisoče in tisoče goldinarjev broječi dobiček. Kradli niso Brenčiči, ali prodajali so okraju svoj les na koristni način. Komandirali so okrajnem zastopu, da je svoj les (za mostove itd.) drago in slabo kupoval od Brenčičov. Do 15 tisoč kron so Brenčiči na leto dobivali od okrajnega zastopa. To je denar! In to se ne sme več goditi. Prvaki ne smejo okraj več v svoje kremplje dobiti, ker drugače bi ljudstvo moralo zopet svoje krvave denarje plačevati za Brenčiče in edneake gospode... Kdo more g. Ornič in sedanjem okrajnim zastopnikom kaj takega očitati? Nikdo ne! Prvaki skrijte se, kajti Brenčiči so postali zdaj gluhi... Ljudstvo pa ne! Ljudstvo pa vidi in sliši in zato bode volilo napredno!

Številke! Resnica so številke! Prazne fraze in besede ne povejo ničesar. Pustimo številke govoriti! Te poštene številke pravijo z ozirom na okrajni zastop ptujski sledeče resnice: — 1. Prvaški Brenčič so ob času svojega vladanja v ptujskem okrajnem zastopu zaslužili na leto najmanj 15 tisočakov, ki se jih je Brenčičem plačevalo iz krvavih kmet-skih slovenskih krajarjev. — 2. Prvaki niso tekom dvajset let niti toliko koristnega za okraj storili, kolikor je črnega za nohtom. In vendar so dvigali 30% okrajne doklade, ter so zapustili čez 22 tisoč kron dolga. — 3. Naprednjaki so izvršili tekom 4 let velikansko koristno delo in so plačali ves dolg prvakov. — 4. Ornič in naprednjaki so dobili za okraj toliko podpor, kakor nikjer in nikdar prej. Zato so zamogli ceste graditi itd. — 5. Naprednjaki z Orničom na čelu so poleg tega v zadnjem letu prilranili 35 tisoč kron čistega denarja in bodejo vsled tega v kratkem okrajne doklade znižali. — To so številke, ki govorijo jasno, ki se ne dajo zatajiti, ki se ne dajo izbrisati. Proč s praznimi besedami, — številke naj govorijo. In številke bodejo govorile za — naprednjake!

Prvaki si že delijo kožo medveda, katerega niti ustrelili niso. Ljudje farbajo, da bodejo čisto gotovo pri volitvah v okrajni zastop zmagali. Taka zmaga bi bila le dokaz, da je ljudstvo še nerazsodno. Ali v ptujskem okraju se ljudstvo ne da več farbat. Zato lahko rečemo: Vsi vrage, vse laži pridejo lahko prvakov na pomoč. — **ptujski okrajni zastop ne bode nikdar v njih rokah.** Kajti ljudstvo ne sodi več po besedah, temveč le po — delu. In delo so izvršili naprednjaki z vrlim Orničom na čelu!

Slovensko-prvaško gospodarstvo. Žalibog, da nimamo skoraj nikdar priložnosti, poročati kaj dobrega o prvaško-slovenskem gospodarstvu. Zaporedoma, od tatinskega tajnika v prvaškem celškem okrajnem zastopu pa do zadnjih tatvin v prvaških občinskih zastopih, smo morali poročati o tatvinah, sleparijah prvakov. Nepravilno bi bilo, ako bi prvakov vse te lumparije očitali. Lumpov je pač povsod dosti. Ali lumparija in slabo gospodarstvo, to je nekaj drugega. Poslušajte: — okrajni zastop v Gornjemgradu morajo torej ljudje 70 procentov od vseh direktnih davkov za okraj plačati. Ako plača kdo n. pr. 3 K direktnega davka, plačati mora poleg tega čez 2 K za okraj. Takšno je prvaško gospodarstvo! Zato bi radi prvaki tudi ptujski okrajni zastop v svoje roke dobili. Denar, denar, to je prvaški bandi glavna reč!

Proti hofratu Ploju začeli so klerikalci hudo gonjo in borijo se proti njemu skoraj z istimi sredstvi, kakor so se borili svoj čas za njega proti naprednjakom. Ploj je za javnost mrtvi mož, čeprav to doslej sam še ne izprevidi. Izginiti bode moral iz površja. Klerikalci so izdali pred kratkim vsem zvestim svojim pristajšem v ptujsko-ormužkem okraju pismo, ki se glasi tako-le: „Velecenjeni gospod! Kakor Vam je znano, je naša stranka pri zadnjih volitvah za državni zbor kandidirala in izvolila dr. Ploja v klub temu, da so ga liberalci in štajerejanci z nepopisno drznostjo blatili in grdili. Toda komaj je imel dr. Ploj mandat v žepu, pustil je svoje tovariše iz Kmečke zveze in se pridružil v državnem zboru poslancem liberalne stranke, katere je vodil in varoval. Dvakrat se je ponudila dr. Ploju prilika, da se spravi s kmečko stranko. Dr. Ploj je vsakokrat odklonil. Pač pa je vedno vzdrževal in še vzdržuje prijateljske razmere z liberalno stranko. To se je pokazalo posebno, ko je vabil za ustanovni shod svoje stranke v Ptuj. Povabil je liberalce, a na večino svojih kmečkih volilcev pa je pozabil. Dr. Ploj je izgubil v političnih krogih zadnji čas skoraj vso veljavo. Da bi ne izgubil še zadnje trohice, hoče sedaj na vsak način postati deželni poslanec, da lahko na zgoraj reče: Glejte, kako mi ljudstvo zaupa! Ker pa s kmečko stranko noče iti, (pravijo, da se on, dvorni svetnik, kmetom v politiki ne bo klanjal), a z liberalno stranko si še vendar ne upa javno nastopiti, ustanovil si je svojo stranko, katero so krstili za stranko združenih Slovencev. Botri so bili novi stranki odvetnik dr. Rosina, odvetnik dr. Jurtela in uskok Zemljic, katerega je odbor Kmečke zveze zaradi njegove nezanesljivosti v politiki moral izključiti. Glasilo nove stranke je „Sloga“, katero vzdržuje dr. Ploj in nekaj odvetnikov z bogatimi denarnimi prispevki. Ta list mora tako pisati, kakor ti gospodje hočejo, torej ni izraz ljudskega mnenja in naziranja. Slovenska kmečka zveza bo pri Vas postavila v sporazumu s svojimi zaupniki lastne kandidate. To Vam s tem pismom sporočamo in Vas prosimo, da to razglasite med vsem ljudstvom. Posodite to pismo tudi drugim, da ga prečitajo. Tudi dr. Ploj bo postavil svoje kandidate, a ne v sporazumu s kmečko stranko, ampak bržkone v ozkem prijateljstvu z liberalno stranko. Saj se je že med Plovejci in liberalci vršil tozadeven zaupen pogovor. Bodite prepričani, da Plovejci nikdar niso marali za kmečko ljudstvo, ampak le za kmečke mandate. Sedaj bodo s pomočjo liberalnega učiteljstva, ki si na stroške kmeta želi novo zvišanje svojih plač, lovili vaše glasove. Ostanite trdni ter obdržite zvestobo kmečki stranki! Naša stranka je katoliška, slovenska, kmečka. Vsi kmetje pod prapor Slovenske kmečke zveze! Prijateljske pozdrave Vam pošilja „Slovenska kmečka zveza“. — Hahaha! Enkrat so klerikalci delali procesije, da bi bil Ploj za poslanca izvoljen. Kako se vse spreminja... Vbogo je le ljudstvo, ki ga vodijo taki gospodje — za nos!

Oj revček, revček dr. Brumen! Naši čitatelji niti ne vedo, kako se nam ptujski prvaški doktor Brumen smili. Res, ko bi imeli časa, bi se za Brumena jokali. Pa ne morda zato, ker nima posebne sreče v svojih procesih. Ne, ne, on je — kratkoviden v vsakem oziru. Ali velecejenjeni prvaški dr. Brumen se nam smili, ker je bil glasom gotovih dobrih poročil te dni enkrat v ptujskem „Stadtbergu“ — tepen. Dr. Brumen je sicer slovenski prvaški odrešenik. Ali mož nosi gosposko suknjo. Nekateri od prvaških hujskačev našuntani pobalini so našega Brumna zato napadli. Niso vedeli, da je izvrstni „Slovenec“. Ne, mislili so, da je „nemčur“, in zato so ga kamenovali, kakor sv. Štefana... Oj brumni Brumen! Kaj ti pomaga vsa tvoja „slovenščina“, ko te vendar slovenski fantje sami — tepejo... Oj brumni Brumen, potolaži se, kajti ti si res — mučenik! Ako bi ne pisaril v ljubljanski liberalni „Slov. Narod“, bi te morda prvaki celo proglasili za svetnika. Ali tako se celo slovenski klerikalci veselijo, da si bil — tepen... Brumen, ali je hudo bolelo?

Gospod Roblek, ali je res? Poroča se nam iz zanesljivega vira, da vedno pred zasedanjem državnega zbora pridejo prvaški dohtarji k državnemu poslancu Robleku ter mu v glavo vbijaajo, kaj naj tam govori in predlaga. Mi vpra-

šamo tedaj g. Robleka resno in na željo njegovih kmetjskih volilcev, ali je to res ali ne? Prosimo za takojšnji odgovor, ker drugače bi morali še nekaj povedati...

Iz Žetal se nam po srebrotju telegrafira, da namerava tamošnji kramar Berlski iti na Spindlerjeve limanice in kandidirati mesto Žurmana v deželni zbor; to Vam je še le ptič ta Berlski, požrl bo prvo uro vse Nemce v Gradcu — dober tek!

Iz Sv. Križa na Murskem polju se nam poroča, da so se od pozne božje službe v nedeljo dne 28. marca grede domov steple med seboj Vučenske dekleta, vsled česar ste dobili pri tej ženski borbi dve jungfravi na glavi teške rane; Alojzija Černjavič in Ajčika Zaplata (tista tam proti Muri). To je sad klerikalne goje! Same tiste „bratovske device“ ki namesto da bi rožni venec molile, pa se pretepajo zavoljo fantov! Toraj poglej si svoje device, gosp. župnik Jožef Wesednov, kake so. Tega ne vidiš; drugo pa vse, kaj Tebe nič ne briga! Ko so fanti po noči se tepli in „Heil“ klicali, tisto pa si takoj zagledal in s prižnice napadal.

Nabori (štelunge) v okraju 87. inf. reg. se vršijo letos tako-le: V Celju (mesto) 26. maja, Vransko 27., 28. in 29. maja, Prasberg 1., 2. in 3. maja, Šmarje 27. in 28. aprila, Konjice 14., 15. in 16. aprila, Ljutomer 17. in 19. aprila, Ptuj (mesto) 15. maja, Ptuj (okolica) 10., 11., 12., 13., in 14. maja, Rogatec 29. in 30. aprila, Ormož 5. in 7. maja, Laško 1., 3. in 4. maja, Brežice 17., 18. in 19. maja, Kozje 21. in 22. maja, Šoštanj 4. in 5. junija, Slov. Gradec 7. in 8. junija, Marenberg 9., 11. in 12. junija, Slov. Bistrica 19., 21. in 22. maja, Maribor (mesto) 14. in 15. aprila.

Strela je udarila v prvih nevihtah, ki smo jih letos že doživeli. Gospa Gomilškova iz Majperga se je peljala po cesti iz Št. Vida. Strela je udarila v voz in ubila takoj konja. Kakor čudežno pa sta ostala gospa in hlapec popolnoma neranjena.

Zaprl so na Dunaju znanega Robert Blaschitzja iz Ptujja, ki je obdolžen raznih oškodb. Mož je itak znan...

Samomor. Vsled domačega prepira se je obstreliš kočar Joh. Budna v Zavorneku. Mož je težko ranjen.

Velikonočno streljanje je zahtevalo kakor vsako leto zopet mnogo žrtev. Posestniku Tomanu v Dobrni so bili oboje nogi poškodovani; levo mu bodejo morali odrezati. Oblast in duhovniki naj bi vendar enkrat skrbeli, da se to lahkomišelnost streljanje konča. Boga se pač na ta način ne časti...

Samomor. Žganjepivec Pangerl je skušal svojemu življenju s tem konec napraviti, da si je zadril nož v prsa in prerezal žile. Ranjen je težko. Gotovo se mu je vsled žganja zmešalo.

Umrl je v Ptujju splošno znani in v obče priljubljeni vrtnar g. Jos. Topitschnig. Bil je vrli poštenjak. Pogreba se je udeležilo mnogo ljudstva, nadalje ptujski veteranci in požarna bramba z deško mestno godbo. Bil je eden najboljših požarnikov. Čast poštenjaku, ki nam ga je vzela smrt tako rano! Zemljica mu bodi lahka!

Iz Koroškega.

Iz Libeliče se nam piše: Glavni list hujskajočih farjev „Š-Mir“ prinesel je 3. aprila kar troje člankov o naši občini. Iz teh člankov je razvidna le grozovita jeza proti krepko naprednemu slovenskemu kmetu vulgo Schauerju in proti posestniku ter občinskemu tajniku gosp. Pugelnju. Kdo je pisec „Š-Mirovih“ člankov, to si že lahko mislimo. Svetujemo dotičniku da naj se raje bolj s krščansko ljubeznijo do bližnjega peča, kakor da bi zaradi politične agitacije toliko okoli letal, da bi kmalu noge izgubil. Obenem izjavljamo, da je pisec dotičnih „Š-Mirovih“ člankov čisto navadni lažnik. Ako ne, pa naj nasprotno dokaže. Naš splošno spoštovani in priljubljeni kmetjski okrožni načelnik vulgo Schauer napovedal je na prošnjo raznih kmetov okrožni shod za 28. marca, da se pomaga s skupno dobavo krmilne slame mnogim iz bede, kar se je tudi zgodilo. Kajti klerikalni agitatorji in farski hujskači so nam sicer slame obljubovali, ali dobili nismo od njih ničesar. Da se naš načelnik vulgo Schauer in mnogi drugi

ne pustijo podkupiti, to jim „Š-Mirovci“ ne morejo odpustiti. Kajti žal da so se pustili mnogokateri za denar do tega pripraviti, da postali slepo orožje v rokah klerikalizma. Kajti klerikalci ne potrebujejo samostojnih mož, temveč le „stimmvieh“, le osebe, ki vbogajo in molčijo. Ker stojijo občinske volitve pred vrati hočejo črnuhi vsakega naprednjaka kar ubiti kajti oni bi radi, da pridejo v občinski zastave le taki ljudje, ki stojijo pod večno komando nekega gotovega župnika. Vulgo Schauer in njegov gelnik pa naj le tako naprej delujeta, kajti v lagama a gotovo bode vsajalo tudi v Libeliči solnce napredka, vljub vsem zopernim črnim suknjam. To zagotovijo črni gospodi mnogi škvalci shoda v Potočah.

Žitaravas. Piše se nam: O klerikalnem shodu o katerem smo med drugim pisali zadnjokrat, smo še izvedeli, kake gorostasne laži so med požretni tam vbogi poslušali. Med drugim se Grafenauer izrazil, da če ne volijo njega ali Ellersdorferja, bo morala prevzeti dežela dolga za celovško električno upravo in da bodo potrdili davkoplačevalci se svojim denarjem morali plačati te dolgove. S takimi grdimi sredstvi slepariti brezvestni ljudje vboge volilce. To je pregreh zoper lahkoverljivo ljudstvo. Seveda nas sprotne govoru pri zaključnih vratah ni bilo in udeleženci so morali to gorostasno laž imeti za resnico, saj je bil navzoč tudi župnik Weiss ki je se svojim molčanjem potrjeval vse laži Grafenauerjeve. Kaj pravi k tem vaša krščanska vest, gospod župnik, če je sploh imate? Vam menda ni toliko za krščanstvo kakor za posveti stvari. To kaže vaš trud ob volitvah. Kame greš ob volitvi, te sreča črna suknja, ki prikaže ob agitacije. Čudimo se le, da je mož tako pametne, da je zapazil v sebi poklic do agitatorja. Pa škoda, kajti ko bi jo bil našel prej, bi svojega starišem ohranil mnogo britkostij in davkoplačevalcem ne bi bilo treba vzdrževati v župništrastnega agitatorja; zato je denar v teh štirih časih vendar še predober. Zato, ljubi volilci naša stranka ne sme biti tista, ki si hoče pomagati z lažmi. Premišlujte torej dobro, preden oddaste v bodoče svoje glasove! Če boste dolgi in pametno premišljevali, vam bo lahko lažja pšenica od plevelja!

Trata pri Glinjah. Poroča se nam: Boleh nastro srenjsko prvaštvo, katero sta v zadnjem času dva študirana gospodiča z nesramno agitacijo od hiše do hiše ozdravljala, je na dan 24. marca t. l. pri Dremlju v Glinjah — poginila 48 žalujočih „turkov“ toči bridke solze ob tej nesreči. „Mrtvo truplo“ je bilo z 98 belimi in z 102 rdečimi, torej skupno v 200 naprednim rokami v bližnjo Dravo s tem namenom preganjeno, da ga ta v Srbijo poplavi. K sedmimi ki jo bodo prvaki baje pri „Ihitu“ v resnici držali, so tudi Freithofnikarjevi in Štrkeljcarjevi prijatelji povabljani. Govori se, da bodeta tudi dr. Glavnik in dr. Mičič turški močnik in in vaške štruklje „lačnim“ sedmincam servirala. Naprednjaki jim želimo iz celega srca dober tek!

Zadolje pod Macnom. Piše se: Pomlad je bliža in z njo tudi poljsko delo in paša. Prejšnja leta, ko je bila naša šola v Glinjah še polnočna, so nam otroci veliko pomagali, a zdaj jih učimo 5 do 6 ur v šoli ima. To ne bo šlo. Šolski svet v Glinjah bi moral vendar toliko spoznati, da je novo vpeljani celdnevni pouk že dovolj težko breme za otroke in starejše. In vi slovenski gospodi v Glinjah ste nam vkljub temu še slovenske ure na teden pridjali, brez da bi na prej vprašali, ali smo volje naše otroke tako dolgo v šoli pustiti. Ko smo se v tej zadevi v primernem mestu oglasili, nam je bilo pojasneno, da ni nikdo prisiljen svojega otroka v slovenske ure pošiljati. Torej proč z takimi urami, da bodo otroci eno uro prej iz šole prišli, in jih zameremo za delo in pašo porabiti. Mi smo prepričani, da slovenske ure našim otrokom ne bodo koristile, ker oni ne bodo na Kranjskem kmetu iskali. Za našo dolino zadostuje materini jezik in slovenski poduk na podlagi sedajnega abecednika. Nasprotno pa želimo, da bi se naši otroci v celodnevni šoli več nemščine pričuli, kar nemški jezik je za vsakega Korošča in Avstrijanca neobhodno potreben. Slovenska trojica Andrej, Joza, Rudl, ali nas razumete?!

Pod
deže
K
uprave
vico r
daljša
tlej, d
varna
daljnji
po pr
govo
V
niti k
stanju
zboji,
vsako
dati z
ki je
ter ča
rabi k
poljed
K
vati ž
\$ 1 i
šenege
dati, i
in skr
C
dana
F
izročit
potem
700 k
na 80
da je
bramb
36. m
niku
pravice
a
bi po
kobila
drugo
rabe
b
dešeln
niku,
prejšn
vsteje
C
ali go
(n. pr
kraljev
ako p
ma nj
jem, d
veznos
do ka
d
gospod
tudi u
naj vr
odsko
e
odsko
f
krdelu
krdelu
kadar
g
strežbo
kovanj
redne
jega. S
deželni
kobilu
sebnih
dobi v
h
da bi
preprov
deželno-